

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 22356 22 U
Tuzla, 26.10.2022. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji Predragu Krsmanović, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **D.R.**, iz T., ..., protiv rješenja tužene strane **Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo**, ul. Hamdije Kreševljakovića broj 96., broj 07-27-8-985/21, od 08.02.2022. godine, uz učešće zainteresovanog lica Grad Tuzla, u upravnoj stvari **provođenja promjena u katastarskom operatu**, dana 26.10.2022. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je ovom sudu, dana 18.03.2022. godine, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava i povreda pravila postupka.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da, prema dokumentaciji koja je podnesena od strane tužioca, proizilazi da se "može zaključiti gdje se predmetna garaža nalazi"; da je podnesen "i PI. za predmetnu katastarsku česticu"; da je, prije podnošenja ovog zahtjeva, vlasnik garaže Službi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla podnio zahtjev za cijepanje parcele, kojem zahtjevu je udovoljeno, zbog čega se postavlja pitanje "po kom osnovu je ista Služba dozvolila cijepanje parcele nekome ukoliko smatra da je posjednik drugo lice, u ovom slučaju Grad Tuzla, a kako se navodi u pobijanom rješenju"; da je nakon donošenja Zakona o stvarnim pravima uspostavljeno jedinstvo nekretnine, odnosno da je odredbom člana 345. Zakona o stvarnim pravima navedeno da se tim Zakonom uspostavlja pravno jedinstvo zemljišta i zgrade, ako posebnim zakonom već nije uspostavljeno, a da je stavom 2. određeno da vlasnik zgrade stiče pravo vlasništva na zemljištu u društvenom odnosno državnom vlasništvu, koje pripada zgradi, te da, imajući u vidu da za predmetnu garažu "postoje sve dozvole" i da je "prilikom cijepanja parcele garaža identifikovana", odnosno da je određeno na kojem mjestu i na kojoj parceli se garaža nalazi, tužilac smatra da je tuženi trebao usvojiti njegovu žalbu; da sada, za vrijeme "uspostave harmonizacije između katastra i zemljišne knjige i u situacijama gdje je u zemljišnoj knjizi uspostavljeno etažno vlasništvo, u katastru na parceli, ukoliko se radi o stambenoj zgradi, i dalje upisan kao posjednik Grad Tuzla, pa stoga ovakva postupanja prvostepenih organa, a koji su određeni od strane drugostepenog organa, odnosno tuženog nezakoniti, jer je Zakonom o stvarnim pravima, i to odredbom člana 31. stav 3., određeno da će se, u slučaju kolizije Zakona o stvarnim pravima sa odredbama drugog propisa, primjenjivati odredbe Zakona o stvarnim pravima; da tužilac smatra da je trebalo udovoljiti njegovom zahtjevu i zbog postojanja tog posebnog propisa o jedinstvu zemljišta i zgrade, kao i zbog toga što je Služba za geodetske i imovinsko-pravne poslove postupila po

zahtjevu tužioca i izvršila cijepanje i identifikaciju parcele na kojoj se nalazi tužiočeva garaža, iako je i u tom momentu kao posjednik upisan Grad Tuzla, a u vrijeme donošenja rješenja kojim se prvom vlasnik garaže odobrava gradnja predmetne garaže nisu važili propisi na koje se tuženi poziva, jer se primjenjuju od 1978. godine, i što nije utvrđeno na osnovu čega je kao posjednik sada upisan Grad Tuzla.

Tužbom se predlaže da sud poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresovano lice nije sudu dostavilo odgovor na tužbu.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je tužena strana osporenim aktom odbila kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla, broj 07-27-950/21-NE, od 28.04.2021. godine, kojim je, kao neosnovan, odbijen zahtjev tužioca za upis promjene posjednika u katastarskom operatu.

Iz činjenica predmeta slijedi: da se tužilac prvostepenom organu obratio se zahtjevom za promjenu upisa posjednika u katastarskom operatu na osnovu Presude Opštinskog suda u Tuzli broj P. 2473/97, od 20.10.1998. godine; da je tužba u tom predmetu bila podnesena protiv tuženog I.I.; da je ista presuda donesena na osnovu priznanja; da je izrekom navedene presude presuđeno: "Utvrđuje se da je tužitelj, putem održaja, stekao pravo vlasništva na zidanoj garaži, boks broj 2, koja se nalazi u T. u ul. ... podignutoj na osnovu odobrenja za gradnju SO Tuzla broj: 05/6-UPI-3207/1 od 18.7.1969. godine, a **stojećoj na nekretnini** po novom premjeru označenoj kao **k.č.br. 704** zv. "Srpska varoš" u površini od **2328 m²** upisanoj u PL broj 342 KO ..., kojoj odgovaraju parcele starog premjera označene kao k.č.br. 8/362 zv. "Kuća sa kućištem" u površini od 568 m² upisana u ZK ul. br. 4547 KO ... i k.č.br. 8/458 zv. "Vrt kod kuće" u površini od 168 m² upisana u ZK ul. br. 4158 KO ..., što je tuženi dužan priznati i trpiti da se na osnovu ove presude tužitelj upiše kao vlasnik odnosno posjednik u zemljišnim knjigama i katastarskom operatu, sa dijelom od 1/1."; da je u obrazloženju iste presude navedeno da je tužilac od tuženog kupio predmetnu zidanu garažu na osnovu kupoprodajnog ugovora od 05.02.1978. godine, i da je u posjedu iste garaže od zaključenja kupoprodajnog ugovora; da je tužilac uz zahtjev za upis predmetnih promjena priložio i ovjerenu fotokopiju rješenja Skupštine Opštine Tuzla broj 05/6-UPI-3207/1, od 18.7.1969. godine, kojim se pomenutom prodavcu garaže odobrava gradnja "garaže boks broj 2 u ulici ..., uz uslov da vanjski zid bude isti, kao susjedne garaže; da se predmetna garaža nalazi na parceli koja je, u momentu podnošenja zahtjeva, u katastarskom operatu označena kao **k.č. broj 704/16**, Srpska varoš, garaža, **površine 17 m²** i upisana u korist **Grada Tuzle**, kao nosioca prava korištenja.

Na osnovu ovakvog činjeničnog stanja prvostepeni organ je zahtjev tužioca odbio kao neosnovan, pozivajući se na odredbe člana 12. i člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta ("Službeni list SRBiH" broj 14/78, 12/87 i 26/90, i "Službeni list SRBiH" broj 4/93, 13/94).

Protiv prvostepenog rješenja tužilac je, iz razloga sličnih onima koje iznosi i u predmetnoj tužbi, izjavio žalbu tuženom, koji je, rješenjem koje se pobija tužbom, žalbu odbio kao neosnovanu, nalazeći da je prvostepeni akt u svemu pravilan i zakonit.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od bitnih razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta - "Službeni list SRBiH" broj 14/78, 12/87 i 26/90, i "Službeni list SRBiH" broj 4/93, 13/94 (koji Zakon se, shodno odredbama člana 211. Zakona o premjeru i katastru nekretnina - "Službeni list SRBiH" broj 22/84, 12/87, 26/90 i 36/90, te "Službeni list RBiH" broj 4/93 i 13/94, primjenjuje do uspostavljanja katastra nekretnina po odredbama Zakona o premjeru i katastru nekretnina) propisano je da se ***promjene korisnika u katastarskom operatu provode na osnovu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kao i na osnovu ugovora ovjerenog kod suda, dok je odredbama stava 4. istog člana tog Zakona propisano da se, dok se ne provedu promjene u katastarskom operatu, uzima kao tačno stanje koje proizilazi iz katastarskog operata.***

Dalje, odredbama člana 12. stav 1. istog Zakona, propisano je da su *sudovi i drugi organi koji rješavaju o vlasništvu i drugim stvarnim pravima na nekretninama, dužni da u aktima kojima rješavaju o tim pravima označavaju nekretnine prema podacima premjera i katastra zemljišta i da te akte po njihovoj pravosnažnosti dostave opštinskom organu uprave nadležnom za poslove katastra, dok je odredbama člana 26. stav 1. i 2. istog Zakona propisano da katastar zemljišta, pored ostalog, sadrži i podatke o korisnicima parcela, te da se ti podaci upisuju u katastarski operat.*

Iz sadržaja citiranih odredaba proizilazi da su upisi koji se tiču promjene lica upisanih u katastru nekretnina dozvoljeni samo ukoliko se katastarski podaci, u ispravi na osnovu koje se traži upis promjena, ***slažu*** sa podacima koji su u katastarskom operatu upisani u momentu prijema zahtjeva za upis (ili prijema isprave po kojoj se upis promjena vrši po službenoj dužnosti), i to kako u pogledu katastarskog broja, i drugih ***bitnih identifikacionih podataka***, a posebno u pogledu ***lica koja su upisana kao korisnici*** tih nekretnina.

To dalje znači da iz citiranih odredaba proizilazi da, ukoliko se podaci u ispravi na osnovu koje se traži upis promjena, ***ne slažu sa katastarskim podacima*** upisanim u ***momentu podnošenja zahtjeva***, zahtjev za upis ***treba odbiti kao neosnovan***, jer bi bio ***nezakonit***.

Ovakvo zakonsko rješenje je po shvatanju suda logično ne samo iz razloga što se na taj način ***štiti povjerenje u katastar nekretnina*** (koji po odredbama člana 9. stav 1. Zakona o premjeru i katastru nekretnina ***predstavlja javnu knjigu***), nego i zbog toga što bi se u slučaju dozvole upisa promjena u slučaju kada se podaci u ispravi na osnovu koje se traži upis i podaci upisani u katastarskom operatu ***razlikuju*** u pogledu katastarskog broja, i drugih ***bitnih identifikacionih podataka***, a posebno u pogledu ***lica koja su upisana kao korisnici*** tih nekretnina), ***mogla ugroziti stečena prava novoupisanog posjednika***, koja su legalno stečena nakon sačinjavanja isprave na osnovu koje se traži upis promjena (zbog čega sud smatra da je u interesu lica koja su, na osnovu bilo koje isprave, stekla pravo na upis promjena u katastru, da takav upis ***zatraže što prije***, tj. prije nego što u katastarskom operatu dođe do promjene podataka u pogledu ***bitnih identifikacionih podataka*** ili u pogledu ***lica koja su upisana kao korisnici*** tih nekretnina).

U konkretnom slučaju, iz nespornih činjenica predmeta proizilazi da se katastarski podaci u presudi na osnovu koje tužilac traži upis promjena, ***ne slažu*** sa podacima koji su

u katastarskom operatu **postojali u momentu podnošenja tužiočevog zahtjeva za upis promjena**, i to kako u pogledu **bitnih identifikacionih podataka**, tako i u pogledu **lica koja su upisana kao korisnici** predmetne nekretnine, budući da se presuda na osnovu koje se traži upis promjena, vezano za katastarske oznake, odnosi na **cijelu parcelu** koja je u toj presudi po novom premjeru označena kao **k.č.br. 704, u površini od 2.328 m²**, dok je parcela za koju je podnesen zahtjev, u momentu podnošenja zahtjeva u katastarskom operatu upisana kao **k.č. broj 704/16, površine 17 m²** i upisana **u korist Grada Tuzle**, kao nosioca prava korištenja.

Stoga sud smatra pravilnim zaključak tuženog i prvostepenog organa da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi iz člana 60. stav 2., u vezi sa članom 12. Zakona o premjeru i katastru zemljišta, zbog čega je zahtjev odbijen pravilnom primjenom materijalnog i procesnog prava, budući da su sve činjenice koje su po tim zakonskim odredbama važne za odlučivanje, utvrđene potpuno, pravilno, pa čak i nesporno.

Sud posebno ističe da organ koji vodi katastarske podatke ni prema odredbama Zakona o premjeru i katastru zemljišta, ni prema odredbama bilo kog drugog zakona, **nije ni nadležan, ni ovlašten** da, u slučaju neslaganja trenutnog katastarskog stanja, sa stanjem u ispravama na osnovu kojih se traži upis promjena u katastru, provodi dalji upravni postupak radi utvrđivanja činjenica koje se tiču **postojanja bilo kog stvarnog prava** na nekretninama upisanim u katastarskom operatu, ukoliko takvo pravo, direktno i u potpunosti, ne proizilazi iz isprave na osnovu koje je tražen upis promjena u katastarskom operatu, jer odlučivanje o tim pravima **nije u nadležnosti upravnih organa**.

Stoga se lica koja polažu pravo na upis promjena u katastarskom operatu, prije podnošenja zahtjeva, moraju pobrinuti da u sudskom ili drugom odgovarajućem postupku, pribave isprave koje se **slažu** sa podacima upisanim u katastarskom operatu i da zahtjev za upis podnesu **prije** eventualnih bitnih promjena u katastarskom operatu.

U suprotnom, ostaje im mogućnost da, u novom sudskom ili drugom odgovarajućem postupku, pribave takve isprave i, na osnovu njih, ponovo zatraže upis promjena.

Što se tiče navoda tužbe u kojima se tužilac poziva na odredbe člana 345. Zakona o stvarnim pravima, sud ističe da su tim odredbama, kao i odredbama člana 346. istog Zakona, tretirana pitanja koja se tiču uspostavljanja pravnog jedinstva zemljišta i zgrade, radi **sticanja prava vlasništva na zemljištu** u društvenom odnosno državnom vlasništvu, koje pripada zgradi, za šta je predviđen i poseban sudski ili upravni postupak (sudski postupak u slučaju kada je regulacionim planom ili planom parcelacije utvrđena površina zemljišta, koje je potrebno za redovnu upotrebu zgrade, a upravni u slučaju kada ta površinu nije utvrđena).

Stoga sud smatra da se te zakonske odredbe ne mogu primjeniti u predmetnoj upravnoj stvari, u kojoj se postupak vodi radi upisa **posjedovnih** promjena u **katastarskom operatu**.

Sud je neosnovanim ocijenio i navode tužbe u kojima se ističe da je Služba za geodetske i imovinsko-pravne poslove postupila po zahtjevu tužioca i izvršila cijepanje i identifikaciju parcele na kojoj se nalazi tužiočeva garaža, i da u postupku nije utvrđeno na osnovu čega je kao posjednik u katastarskom operatu sada upisan Grad Tuzla, budući da ovi navodi ni po jednom materijalnom zakonu nisu od značaja za rješavanje ove upravne stvari.

Sud je detaljno cijenio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na izloženo nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da oni po procesnom i materijalnom pravu ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije

presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Z a p i s n i č a r:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 022356 23 Uvp
Sarajevo, 08.06.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Vuković Josipa, kao predsjednika vijeća, Kovač-Grabonjić Sanele i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Beganović Namire, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja D.R. iz T., ..., protiv akta broj: 07-27-8-985/21, od 08.02.2022. godine, tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, ul. Hamdije Kreševljakovića broj 96, u upravnoj stvari provođenja promjena u katastarskom operatu, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022356 22 U od 26.10.2022. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.06.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022356 22 U od 26.10.2022. godine odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog organa, Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo broj 05-30-2-1739/18 od 13.06.2019. godine kojim je, kao neosnovana, odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla, broj 07-27-950/21-NE, od 28.04.2021. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen zahtjev tužitelja za upis promjene posjednika u katastarskom operatu.

Protiv navedene presude prvostepenog suda tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje zbog povrede federalnog propisa i povrede pravila postupka navodeći da je pogrešan stav prvostepenog suda i upravnih organa da nema pravnog osnova za upis promjena u katastru te da je prvostepeni organ taj koji o svim promjenama vodi evidencijuu, raspolaže historijatom promjena, pa je u smsslu odredbe članova 133. 134. i 135. Zakona o upravnom postupku trebao utvrditi od koje parcele je nastala parcela za koju se promjena traži budući da je presuda donesena 1998. godine kada je parcela nosila oznaku 704 ali je zbog protoka vremena mijenjala oblik i površinu. Navodi da je povrijeđena i odredba člaan 207. Zakona o upravnom postupku jer se nije radilo o jednostavnoj upravnoj stvari pa ni donesena rješenja ne sadrže što je propisano navedenom odredbom, a što sud nije imao u vidu. Ističe da da za predmetnu garažu postoje sve dozvole, da je prilikom cijepanja parcele garaža identifikovana, pa tužitelj smatra da je prvostepeni organ, da je proveo poseban ispitni postupak, mogao izvršiti provođenje ove promjene u katastarskom operatu. Smatra da zbog ovakve prakse prvostepenog organa, mora

ponovo bespotrebno voditi postupak pred sudom za ostvarenje prava koja su mu već samim zakonom priznata, čime dodatno opterećuje sud i stvaraju se nepotrebni troškovi. Predlaže da sud prvostepenu presudu preinači i udovolji tužbenom zahtjevu u cijelosti ili da je ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na zahtjev tuženi je predložio da se isti kao neosnovan odbije.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima¹ ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je tužitelj podnio prvostepenom organu zahtjev za promjenu upisa posjednika u katastarskom operatu na osnovu Presude Općinskog suda u Tuzli broj P. 2473/97, od 20.10.1998. godine; koja je bila podnesena protiv tuženog I.I.; da je presuda donesena na osnovu priznanja te da je istom odlučeno da se "Utvrdjuje da je tužitelj, putem održaja, stekao pravo vlasništva na zidanoj garaži, boks broj 2, koja se nalazi u T. u ul. ... podignutoj na osnovu odobrenja za gradnju SO Tuzla broj: 05/6-UPI-3207/1 od 18.7.1969. godine, a stojećoj na nekretnini po novom premjeru označenoj kao k.č.br. 704 zv. "Srpska varoš" u površini od 2328 m² upisanoj u PL broj 342 KO ..., kojoj odgovaraju parcele starog premjera označene kao k.č.br. 8/362 zv. "Kuća sa kućištem" u površini od 568 m² upisana u ZK ul. br. 4547 KO ... i k.č.br. 8/458 zv. "Vrt kod kuće" u površini od 168 m² upisana u ZK ul. br. 4158 KO ..., što je tuženi dužan priznati i trpiti da se na osnovu ove presude tužitelj upiše kao vlasnik odnosno posjednik u zemljišnim knjigama i katastarskom operatu, sa dijelom od 1/1." Prvostepeni organ je utvrdio da se predmetna garaža nalazi na parceli koja je, u momentu podnošenja zahtjeva, u katastarskom operatu označena kao k.č. broj 704/16, Srpska varoš, garaža, površine 17 m² i upisana u korist Grada Tuzle, kao nositelja prava korištenja. Na osnovu ovakvog činjeničnog stanja prvostepeni organ je zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan, pozivajući se na odredbe člana 12. i člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta ("Službeni list SRBiH" broj 14/78, 12/87 i 26/90, i "Službeni list SRBiH" broj 4/93, 13/94). Protiv prvostepenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu tuženom, koji je osporenim rješenjem broj 05-30-2-1739/18 od 13.06.2019. godine, žalbu odbio kao neosnovanu, nalazeći da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja od 13.06.2019. godine podnio tužbu prvostepenom sudu, koji je pobijanom presudom od 26.10.2022. godine tužbu odbio kao neosnovanu navodeći da je iz nespornih činjenica predmeta proizilazi da se katastarski podaci u presudi na osnovu koje tužitelj traži upis promjena, ne slažu sa podacima koji su u katastarskom operatu postojali u momentu podnošenja tužiteljevog zahtjeva za upis promjena, i to kako u pogledu bitnih identifikacionih podataka, tako i u pogledu lica koja su upisana kao korisnici predmetne nekretnine, budući da se presuda na osnovu koje se traži upis promjena, vezano za katastarske oznake, odnosi na cijelu parcelu koja je u toj presudi po novom premjeru označena kao k.č.br. 704, u površini od 2.328 m², dok je parcela za koju je podnesen zahtjev, u momentu podnošenja zahtjeva u katastarskom operatu upisana kao k.č. broj 704/16, površine 17 m² i upisana u korist Grada Tuzle, kao nositelja prava korištenja. Prvostepeni sud je utvrdio da je pravilan zaključak tuženog i prvostepenog organa da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uvjeti iz člana 60. stav 2., u vezi sa članom 12. Zakona o premjeru i katastru zemljišta.

¹ „Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 9/05

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Naime, u konkretnom slučaju, iz stanja upravnog spisa i obrazloženja donesenih akata upravnih organa, kao i obrazloženja pobijane presude, proizilazi da su suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje, pobijana presuda prvostepenog suda, kao i rješenja upravnih organa koja su joj prethodila pravilna i zakonita, donesena u pravilno provedenom postupku i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

Ovo iz razloga što je pravilan stav prvostepenog suda (i upravnih organa) da se zahtijevani upis, odnosno promjena u katastarskom operatu, nije mogla izvršiti upravo iz navedenog razloga - da stanje upisa predmetnih nekretnina u momentu odlučivanja o zahtjevu ne odgovara stanju podataka istih nekretnina kakvo je iskazano javnom ispravom, pravosnažnom presudom Općinskog suda u Tuzli broj P. 2473/97, od 20.10.1998. godine, te da shodno tome, stoje smetnje iz člana 12. Zakona o premjeru i katastru zemljišta za provođenje promjena u katastarskom operatu na temelju podataka nekretnina iskazanih u istom.

Neosnovan je prigovor tužitelja da mu je onemogućeno ostvarenje zaštite prava i pravnih interesa u ovom postupku, u smislu odredbe člana 133. Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" broj: 2/98, 48/99 i 61/22). Stavom 1. tog člana je propisano da se prije donošenja rješenja imaju utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su značajne za rješenje i strankama omogućiti da ostvare i zaštite svoja prava i pravne interese, o čemu se stara službena osoba koja vodi postupak, a stavom 2. da se ovo može izvršiti u skraćenom postupku ili u posebnom ispitnom postupku. U konkretnom slučaju prvostepeni organ uprave je odlučivao o upisu prava na nekretninama u skraćenom postupku kako je propisano odredbom člana 139. Zakona o upravnom postupku na osnovu službenih podataka kojima organ raspolaže a nije bilo nikakve potrebe saslušati stranku radi zaštite njenih prava, odnosno pravnih interesa. Međutim, tužitelj je neovisno o tome što je vođen skraćeni postupak, imao mogućnost da u postupku po žalbi, kao i u upravnom sporu osporava zakonitost upravnog akta, prigovara da prvostepeni organ nije postupio prema pravilima postupka, odnosno da činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno pa ovaj sud zaključuje da je tužitelju omogućeno ostvarenje zaštite prava i pravnih interesa u ovom postupku.

Pri tome su se i prvostepeni sud i upravni organi pravilno pozvali na odredbu člana 12. stav 1. Zakona o premjeru i katastru zemljišta („Službeni list SRBiH“, broj: 14/78, 22/82, 12/87 i 26/90 i „Službeni list R BiH“, broj: 4/93 i 13/94), kojom je propisano da su sudovi i drugi organi koji rješavaju o vlasništvu i drugim stvarnim pravima na nekretninama, dužni da u aktima kojima rješavaju o tim pravima označavaju nekretnine prema podacima premjera i katastra zemljišta i da te akte po njihovoj pravosnažnosti dostave općinskom organu uprave nadležnom za poslove katastra, te na odredbu člana 60. stav 2. istog Zakona kojim je propisano da se promjene korisnika u katastarskom operatu provode na osnovu pravomoćne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kao i na osnovu ugovora ovjerenog kod suda.

Presuda Općinskog suda u Tuzli broj P. 2473/97, od 20.10.1998. godine; na kojoj je zasnovan zahtijevani upis promjene se odnosila na nekretninu na kojoj se nalazila predmetna garaža, označenu kao k.č.br. 704 zv. "Srpska varoš" u površini od 2328 m² upisanoj u PL broj 342 KO ..., a u momentu podnošenja zahtjeva parcela za koju je podnesen zahtjev, u katastarskom operatu je upisana kao k.č. broj 704/16, površine 17 m² i upisana u korist Grada Tuzle, kao nositelja prava korištenja. Stoga, prvostepeni organ nije imao zakonskog osnova za

donošenje odluke za provođenje promjene u katastarskom operatu na osnovu navedene pravomoćne presude od 20.10.1998. godine jer ista odluka nije usklađena sa stanjem u posjedovnim listovima to je prvostepeni sud pravilno utvrdio da nisu ispunjene pretpostavke za promjene korisnika u katastarskom operatu. Tužitelj, ukoliko smatra da se radilo o nezakonitom upisu Grada Tuzle u posjedovni list, ima mogućnost da svoja eventualna prava ostvare u redovnom parničnom postupku, jer samo ukoliko u sudskom postupku bude donesena odluka u njegovu korist o pravu posjeda na nekretninama na kojima je kao posjednik u momentu podnošenja zahtjeva bila upisana i treća osoba, takva odluka može biti osnov za promjenu upisa prava na predmetnim nekretninama u skladu sa odredbom člana 60. Zakona o premjeru i katastru zemljišta.

Budući da se zahtjev za upis promjena zasniva na strogo formalnom karakteru zemljišno-knjižnog, odnosno katastarsko-knjižnog upisa, a kako u konkretnom slučaju pravomoćna presuda od 20.10.1998. godine kojom je utvrđeno da je tužitelj, putem održaja, stekao pravo vlasništva na zidanoj garaži, boks broj 2, koja se nalazi na nekretnini po novom premjeru označenoj kao k.č.br. 704 u površini od 2328 m² upisanoj u PL broj 342 KO ..., u momentu odlučivanja o zahtjevu nije odgovarala podacima o nositelju prava na tim nekretninama i katastarskoj čestici, to se i rješenja upravnih organa i pobijana presuda pokazuju pravilnim i zakonitim, a pravilnost ove presude nije dovedena u pitanje navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je navode zahtjeva za vanredno preispitivanje ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Beganović Namira, s.r.

Predsjednik vijeća
Vuković Josip, s.r.